

Adak

– kuytular · 21 Ekim 2013

..mavi bir ağaç ekeceğim,
hiç öpmediğin parmak uçlarımla/
eşleyerek yüreğine...

(.
.
.)
ne çok kelime vurgun yiyordu yüreğimizde/
mişli geçmiş zamANların
masallarında su-su-yor-duk
kana kana ki
kuytularımızda/kuyularımızda
yar/a...
ve kopuyordu ip
masalın sonu gelmeden/
yusuf düş/üyordu kuyuya...

ve değişiyordu fotosentezin mantığı ki
bekleyişlerin/
çıkamaz sokakların soğuk/kuru ayazına benzer
ve ciğerlerine düş/er
yar..

tanıdık bir katilin,
bilindik bir zamANDA ortaya çıkması gibi
toprağına düşer kar/üşürsün...
ve biz ki
al renkli anılar buluyorduk,
kırılgan düşler/düşüşler
devrimin/devrilmişliğin kıyılarında
ve binlerce ölü fidan
özgürlüğümüze ve sevdalarımıza
dirilcek yaprak yaprak...
şimdi ise susup derinden,

yaslanıp içimize
öylece b-akıyoruz
kağıttan gemilerle ki
suyuna bulaşıyor mavi
alışık olmadığımız mevsimlerin...
ve sen ki sevgili;
Dil'i geçmiş zamanların
toplamlarından kurtuluyorsun

biliyorum...
ve sıyırıyor sun omuzlarından aşağıya
eksik ve düzensiz bir şekilde
kurtuldum ve kaçtım sanıyorsun
korkarak veya büyük bir cesaretle...
hı hı

sen yaptın tüm bunları
çizilmiş bütün kentler gibi
sınır sınır
ve öğrenilmemiş sokaklar gibi çıkmaz...
seninle ölmeyecek
ruhlar taşıdın avuç içlerinde
sol göğsünün altında/teninde/bedeninde
ve bir ağıt yazdın hepsinin ardından peşisıra,
tozlu bir mezarlık yolundan
ayaklarını sürterek geçen ki
koru ona,
esirge
ve bağışla...
sesine anlamlar yükleyip bağırırken sen
yüreğin yandığında derinden/teninden
büyürken gözleri bebeklerinin,
kırılırken dudağındaki gölgeler
şımarık ve serseri suların öğretemediği
hızda b-akıyorsun şimdi
kendi nehirlerinin içinden ki
surfa değişiyor cemalin/karanlık...
biraz daha görebilmek için yüzünü/
yüzüm gibi

aç ışığı ve eğil
ensende bir İZ oldu kelimeler/imiz ki
bana anlatamadığın bir gece,
sende yarım kalmıştı harfler/derin
ve iyot kokusu
dolaniyor şimdi parmak uçlarıma
acıyınca/
usulca emiyorum
maviye bulanıyor
mordan bir adım önce
su-sar-ken
sen gel bana,
deli bir nehir gibi
yatağından taşarAK
sonra ak ki
yüzünden seller aksın kurak toprağımın
ve yükselsin sular
yok etsin dilsiz kavimleri
kıtaları
ve biz yasaklı bahçelerde
şiiirlerin içersinden sökerek kelimeleri
kurban edelim kurda kuşa
bil cümle aleme
yokluğunda..

(...)